

# Nacional

**La vacuna d'Hipra, a punt de fer el salt al mercat**

L'Agència Europea del Medicament ja hi ha donat el vistiplau i es podria vendre al maig o al juny



**El govern dona forma a una nova formació professional**

Hi haurà 7.600 places més i tindrà una visió més integradora i, ahora, flexible

VOL VIURE EN  
**#CATALUNYALLIBERTAT**

# Desconfiança a l'

**FET** L'estudi de l'ICIP sobre polarització i convivència a Espanya veu com un risc per a la democràcia el baix nivell de confiança **MÉS** Amplis acords en impostos, estat del benestar i igualtat **MENYS** Dissensió en la transició i l'organització territorial

**Emma Ansola**  
BARCELONA

Hi ha una desafecció creixent entre els ciutadans envers les institucions, ja siguin locals, autonòmiques, estatals o europees. Aquest resultat contrasta, a grans trets, amb una bona convivència entre els ciutadans dels diversos territoris de tot Espanya, segons l'últim informe sobre polarització i convivència, encarregat per l'Institut Català Internacional per la Pau (ICIP), que ha traslladat l'estudi fet el 2020 a Catalunya a tot el territori espanyol.

Els experts tornen a assenyalar que el focus de la polarització es troba en els partits polítics, mentre que entre els ciutadans no hi ha grans discrepàncies com les que s'exhibeixen en l'arena política. Només dos elements creen polarització entre ciutadans de diferents comunitats: la transició democràtica –menys valorada fins i tot entre els joves que entre els grans– i l'organització territorial.

Així, es repeteix bàsicament el mateix mapa que fa un any es va dibuixar per a Catalunya, on la convivència ciutadana és força bona, amb dades semblants a altres països europeus i amb importants consensos a l'entorn de la necessitat que hi hagi una sanitat pública, distribució de riquesa entre ciutadans rics i pobres, igualtat entre homes i dones en el món laboral, i més i millors

serveis públics malgrat que signifiqui més impostos. També hi ha una opinió majoritàriament favorable al fet que les persones transgènere puguin canviar el sexe que figura en el seu carnet d'identitat.

Tanmateix, un aspecte que de nou preocupa és la confiança en les institucions, que continua molt baixa, amb les pitjors xifres a Catalunya. De fet, cap institució resulta aprovada, a excepció de les comunitats del País Basc i Galícia.

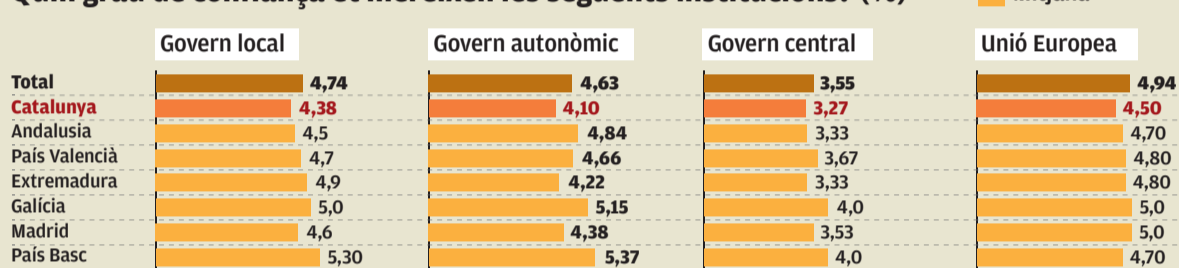
El fet que la polarització hagi quedat emmarcada en una falta de confiança en les institucions i en el rebuig que generen els partits polítics aliens ha tornat a fer saltar totes les alarmes. Kristian Herbolzheimer, director de l'Institut Català Internacional per la Pau (ICIP), explica que un cert grau de polarització és normal i que sempre hi ha temes que seran polèmics en una societat. "Les institucions són les encarregades de gestionar aquesta diversitat de manera constructiva", hi afegeix. Ara bé, aquestes discrepàncies que solen ser normals esdevenen tòxiques quan certs discursos no reconeixen la legitimitat del discurs de l'adversari. "Aquí tenim el problema", lamenta.

## Discursos tòxics

De la mateixa manera que a Catalunya durant el procés es va constatar una falta de reconeixement de l'adversari, ja fos inde-

## Convivència i polarització a Espanya 2021

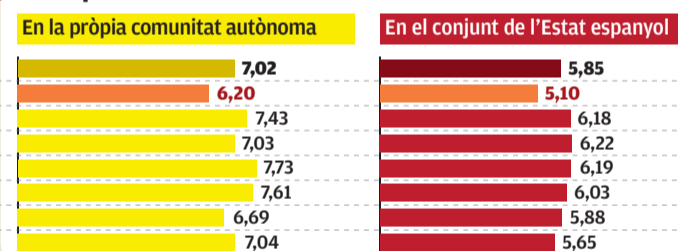
Quin grau de confiança et mereixen les següents institucions? (%)



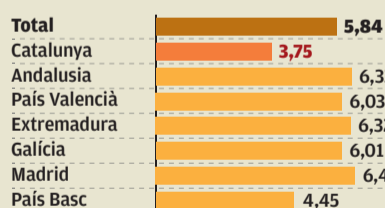
### Grau de confiança en la resta de la gent



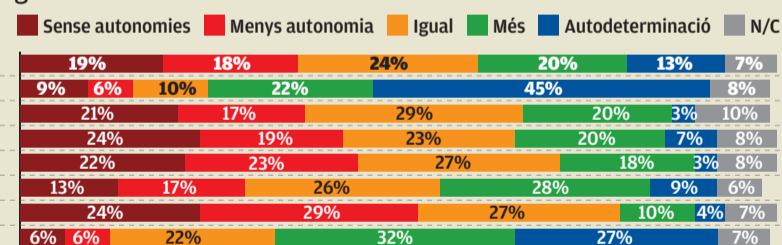
### Percepció de la convivència



**Grau d'acord amb "la forma com es va dur a terme la transició de la democràcia és motiu d'orgull"**



**Preferències per formes d'organització de l'Estat: grau d'autonomia de les comunitats autònomes**



## Les frases

“Les dades alerten que la societat percep que les institucions no fan la feina i existeix el risc que això pugui afectar la convivència i la cohesió”

“Els indicadors demostren que la convivència és resilient”

**Kristian Herbolzheimer**  
DIRECTOR DE L'ICIP

pendentista o unionista, aquesta problemàtica la trobem repetida a escala espanyola quan la dreta i l'extrema dreta qüestionen la legitimitat del govern. "Aquesta situació alerta d'una esclatxa, perquè, si bé la convivència és bona, els discursos dels

partits i els mitjans de comunicació ho porten a la confrontació, que no es correspon amb la realitat social", adverteix. Una situació que, d'altra banda, ja s'ha vist en altres contextos polítics, com el Brexit i la polarització als Estats Units entre comuni-

tats, i que té a veure amb la crisi de les democràcies liberals, en què la ciutadania no veu resoltes les seves necessitats. Com es reverteixen aquestes discrepàncies tòxiques perquè siguin diferències sanes? "La responsabilitat és de qui exerceix el lideratge i calen discursos i gestos de respecte cap a la cultura de l'adversari", resumeix el director de l'ICIP.

L'estudi, amb un marge d'error d'un 1%, es va fer entre el 22 d'octubre i el 12 de novembre del 2021 a través de 7.189 entrevistes, dividides en 1.500 per a la mostra del conjunt d'Espanya i mostres afegi-

des de 800 entrevistes a les comunitats autònomes. La desconfiança envers les institucions contrasta amb el resultat que els ciutadans sí que tendeixen a confiar en la resta de la gent, amb una mitjana de 5,47. Catalunya, amb el nivell més baix de confiança institucional, mostra nivells de confiança social similars als d'altres regions, mentre que el País Basc registra el màxim nivell de confiança interpersonal. Quant a la convivència, és valorada i supera el notable en el municipi i en la comunitat autònoma, i obté un aprovat alt per a la convivència a Espanya. ■

L'APUNT

Tàctica o estratègia

Francesc Espiga

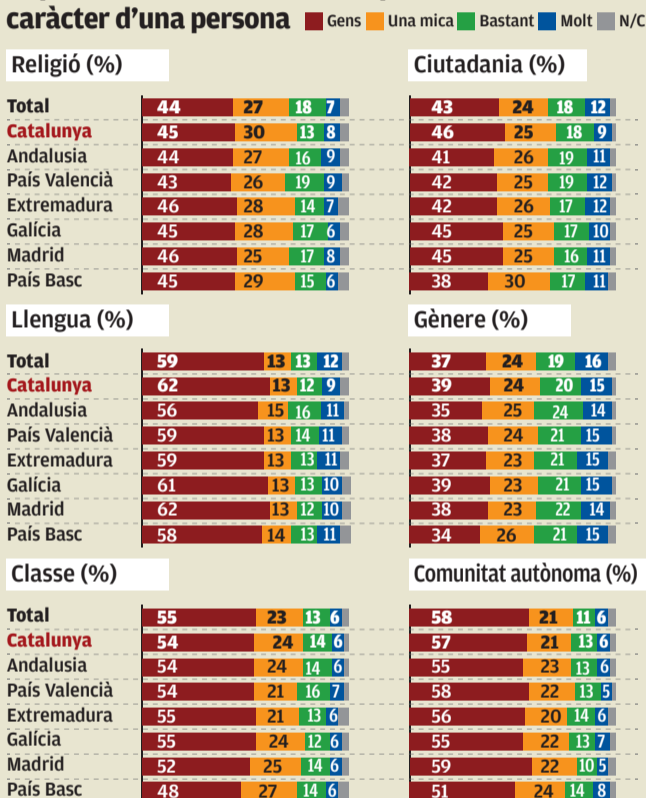
D'acord que les enquestes són només això, prospeccions, i tenen el valor absolut que cadascú hi vulgui donar. Dit això, fan una fotografia d'una realitat de la qual es poden extreure lectures. D'estudi, ara en tenim un que ens diu que hi ha uns quants independentistes, més d'un 70%, que, parafrasejant Rajoy, estan disposats a fer "coses" per assolir el que és el seu objectiu

suprem. Per tant, la conclusió és que el problema no és ni de relat, ni d'esgotament de projecte ni, si s'ha de dir tot, de falta de massa crítica. El que s'hi troba a faltar, més aviat, és lideratge, estratègia o les dues coses. Un full de ruta, en resum, que traci un camí per a aquesta gent que diu que està disposada a fer-lo. Que fàcil dir-ho, però que terriblement complicat de concretar...

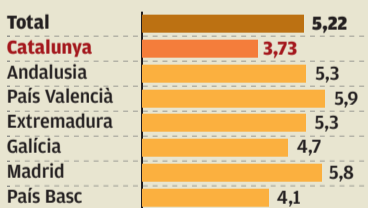


# alça

Importància de cada factor en percebre la identitat i caràcter d'una persona



Sentiment de pertinença i identitat territorial



FONT: ESADE / INSTITUT CATALÀ INTERNACIONAL PER LA PAU  
GRÀFIC: EL PUNT AVUI

La llengua com a factor identitari

Una de les dades que han causat sorpresa i que l'ICIP vol estudiar més a fons és la importància que té la llengua com a factor de construcció d'identitat. Contràriament a la percepció que es pot tenir, només un 35% dels enquestats la consideren "bastant" o "molt" important com a element a tenir en compte per definir la identitat i la personalitat d'algú. Aquesta xifra és la mateixa per a Catalunya, mentre que al País Basc s'enfila només un punt més. Aquesta identificació, a més a més, gairebé no varia entre

comunitats autònomes: a les regions on existeixen llengües cooficials, no hi ha una associació més gran de la llengua amb la identitat. A més a més, a Catalunya hi ha un 39% dels enquestats, la xifra més alta entre les comunitats, que consideren que la llengua no és "gens" important a l'hora de percebre la identitat i el caràcter d'una persona. Altres factors encara menys importants per definir la identitat són la religió, la classe, el gènere i la comunitat autònoma a la qual es pertany.



Una de les marxes per la llibertat que es van organitzar arran de la sentència del Suprem contra els presos ■ J. RAMOS

## Un 71% d'independentistes afirmen que participarien en actes de desobediència civil

■ Els votants de la CUP (86%) són els més proclius a l'estratègia, seguits dels de Junts (73%) i ERC (60%) ■ Ho revela una enquesta del Catalonia Global Institute

Redacció BARCELONA

Una enquesta elaborada a finals de gener pel Catalonia Global Institute, un centre d'anàlisi sobre diferents qüestions polítiques internacionals, conclou que els militants i votants independentistes tindrien una predisposició més que notable, almenys sobre el paper, a participar activament en campanyes de desobediència civil no violentes per assolir un estat propi. Concretament, l'informe, fet a partir d'una mostra segmentada territorialment de 1.603 persones, conclou que un 71,3% d'enquestats que es declaren sobiranistes no només avalen aquesta estratègia, sinó que la practicarien donat el cas. "Considerant que el suport a la

independència és compartit per al voltant de la meitat de la població, això vol dir que una tercera part dels catalans estarien disposats a participar en accions de desobediència civil no violenta per tal d'avançar cap a la independència", asseveren els autors de l'estudi, que també detecta algunes oscil·lacions en aquest corrent d'opinió en funció de variables com ara l'edat, el lloc on viu o qui vota la persona que ha respost el qüestionari.

**Diferències entre partits**  
El factor que de manera més nítida fa moure el percentatge amunt o avall és el de l'orientació de vot. Així, i segons l'estudi, el partit que té un segment d'electors més elevat disposat a prendre part en ac-

cions de resistència pacífica és la CUP, amb un 86%. Just darrere vindrien els de JxCat, amb un 72,9%, i després els d'ERC, amb un 60%. Per territoris, on es percep que aquesta estratègia tindria menys tirada és al conjunt de l'àrea metropolitana de Barcelona, amb un 61,3% d'adhesions i un 32,3% d'opinions contràries. A l'altre extrem hi ha l'àrea ressenyada com a "resta de la regió metropolitana", on els indicadors se situen en el 77,6% i el 18,2%, respectivament. En un estadi intermedi, hi trobaríem Barcelona ciutat -69,9% i 24,1%- i la resta de Catalunya -72,4% i 22,5%-. Amb relació a l'edat, també s'aprecia que la desobediència civil té més adeptes entre els joves. Un 76,9% dels enquestats de 16 a 29 anys

asseguren que hi estan a favor, percentatge que baixa fins al 71,7% entre els de 30 a 44 anys, fins al 69,8% entre els de 45 i 59 anys i fins al 69% entre els de 60 anys o més. Per tancar el cercle, l'enquesta també assevera que les dones són lleugerament menys proclius a voler participar en accions d'aquesta mena que no pas els homes. "Tot i l'atmosfera repressiva, una àmplia majoria dels independentistes responen que estarien disposats a prendre part en campanyes de desobediència civil no violenta", comenten els autors de l'estudi a tall de resum, per a qui aquests resultats són "un símptoma clar que les seves demandes no estan sent satisfetes dins del present sistema polític espanyol i català". ■

VOL VIURE EN  
#CATALUNYALLIBERTAT

# Aragonès promou a França la recuperació del MidCat

El president es reuneix a París amb el Sindicat d'Energies Renovables per la producció d'hidrogen verd ■ Planteja una interconnexió elèctrica submarina entre el cap de Creus i la Catalunya del Nord

Vicenç Batalla

París



En el moment més sensible sobre les fonts i el subministrament d'energia a Europa, el president de la Generalitat, Pere Aragonès, va aprofitar la seva visita ahir a París per reivindicar noves interconnexions a través de Catalunya. Ho va fer davant del Sindicat d'Energies Renovables francès, format per 450 membres i les companyies més importants del país. I els va plantejar l'interès renovat dels governs català i espanyol per la construcció del gasoducte MidCat a través dels Pirineus.

“Es tracta de millorar les connexions de gas per reduir la dependència del mercat rus, però, sobretot, d'un gasoducte d'energies renovables i, singularment, de l'hidrogen verd que es pugui produir a Catalunya o venint d'Europa”, va explicar Aragonès sobre el MidCat. “Des del punt de vista ambiental i de transició energètica, té tot el sentit si ho enfocem cap a una infraestructura que, en un primer moment, transportaria gas natural, però que hauria de servir per als gasos renovables d'hidro-



El president Pere Aragonès i la consellera Natàlia Garriga, al Théâtre National La Colline de París, ahir ■ ACN

gen”, va justificar davant de l'oposició, que al seu moment va aixecar aquest projecte per part d'entitats ecologistes i del territori. El 2019, Brussel·les va acabar abandonant la infraestructura perquè la considerava inviable.

Amb la pressió per desfer-se al més aviat possible del gas rus com a sanció per la guerra d'Ucraïna, el MidCat es torna a posar sobre la taula per transportar, d'entrada, el gas algerià. “La viabilitat econòmica també canvia quan canvia el mercat del gas”, sosté Aragonès, per a qui, si es fa, seria “com-

plint els estàndards mediambientals”.

En aquest sentit, amb els responsables del sindicat francès el president també va parlar sobre els parcs eòlics marins. Els va proposar una interconnexió elèctrica submarina entre el parc Tramuntana, al cap de Creus —que anhela el govern—, i el que es projecta al límit de la Catalunya del Nord, entre el Barcarès i Leucata. “Caldrà veure si la interconnexió pot anar per mar i no per torres enmig dels Pirineus, i si la distància ho fa viable”, va avançar. ■

## Antoni Gaudí, al Museu d'Orsay

La visita de Pere Aragonès a la capital francesa es devia oficialment a la inauguració de l'exposició sobre Antoni Gaudí al Museu d'Orsay, que és una continuació de la que va estar oberta fins a principis de març al Museu Nacional d'Art de Catalunya, però que té la seva pròpia configuració adaptada al públic francès. L'espai és més reduït i s'hi contextualitzen les obres per a qui no estigui tan familiaritzat amb l'arquitecte més enllà de la Sagrada Família.

La roda de premsa d'Ara-

gonès, precisament, es va fer a la passarel·la sobre el Sena del poeta de la negritud Léopold Sédar Senghor, al costat del cèlebre museu dels impressionistes. I on bufava un vent digne dels parcs eòlics. Abans, el president de la Generalitat havia anat a saludar la companyia barcelonina La Perla 29, que durant tres setmanes ha representat la nova versió del seu *28 i mig* al Théâtre National La Colline, el seu particular encreuament entre teatre i cinema a partir de Fellini.

## Junts supedita el sí a la llei del català a obtenir “consens social”

Redacció  
BARCELONA

Un eventual suport de Junts a la reforma de la llei de política lingüística estarà condicionat al fet que el text que s'està tramitant al Parlament obtingui “un consens social i polític” que ara mateix no té. Així

ho va manifestar ahir el portaveu de la formació, Josep Rius, que va explicar que s'estan fent reunions amb diverses entitats per modificar la proposta inicial, i va recordar que Òmnium i la Plataforma per la Llengua, a més d'altres organitzacions del sector educatiu, ja han ex-



El portaveu de Junts, Josep Rius, ahir en la roda de premsa posterior a l'executiva del partit ■ ACN

pressat les seves reserves amb relació al retoc legislatiu. En la mateixa línia, Rius també va recalcar que la marxa enrere de Junts pel que fa a l'acord inicial d'ERC i el PSC ha servit “per millorar el text, però també per ampliar el consens imprescindible” en aquesta matèria.

D'altra banda, l'executiva del partit va acordar desdoblar les dates del congrés de l'estiu. Al juny tindrà lloc el conclave a la Catalunya del Nord i al juliol es farà el debat de les noves ponències que fixaran l'estratègia a seguir. ■

## OPINIÓ

Lluís Falgàs



## El vot de l'emprenyat

Lluny queda que Marine Le Pen acabi essent la presidenta de la República francesa tot i la pujada de vots del seu partit a la primera volta. Caldrà esperar quin paper acabarà tenint a la política francesa i europea. Aconseguir ésser votada per l'extrema dreta francesa, pels emprenyats sense ideologia i pels decebuts que en d'altres moments havien votat partits de l'esquerra. Un fenomen polític al costat de l'hongarès Viktor Orbán i del polonès Jarosław Kaczyński. Le Pen ha tornat a treure el cap. Dins de l'extrema dreta europea encara no hi té un lloc d'honor el partit espanyol Vox, malgrat el suport i l'escalf que té de les enquestes i els mèrits que Santiago Abascal va fent perquè vol ser un soci preferent de la internacional ultra, on fins fa poc l'extrema dreta espanyola no hi era comptada, tot i que comparteixen objectius i la idea de constituir un gran grup polític al Parlament Europeu. A Espanya la presència de Vox és clara. Han aconseguit ser al govern de Castellà i Lleó. Són la tercera força al Congrés i la quarta al Parlament de Catalunya i aspiren a tenir representació a tots els grans ajuntaments de Catalunya a les municipals. Vox i l'extrema dreta espanyola hauria passat sense pena ni glòria si no haguessin recollit el vot de l'emprenyat.

Vot que s'amplia davant la corrupció, davant d'incompliments i paraules buides dels partits convencionals i de la manca de lideratges. És significatiu que el CEO, un organisme sota la mirada de la Generalitat, només doni un aprovat de lideratge polític català just al president d'ERC, Oriol Junqueras. A la mateixa enquesta Vox manté pràcticament intacte el resultat dels onze diputats del 14-F malgrat que la seva feina per als seus electors és fins ara inexistent. Però cada dia recullen més vots d'emprenyats.